

ЗАКОН
О ПОТВРЂИВАЊУ

ОДЛУКЕ МЕШОВИТОГ КОМИТЕТА
ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ БРОЈ 1/2018
О ИЗМЕНИ ПРОТОКОЛА Б УЗ СПОРАЗУМ О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ
ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ДЕФИНИЦИЈИ ПОЈМА
„ПРОИЗВОДИ СА ПОРЕКЛОМ” И МЕТОДАМА
АДМИНИСТРАТИВНЕ САРАДЊЕ

И

ОДЛУКЕ МЕШОВИТОГ КОМИТЕТА ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
БРОЈ 2/2018 О ИЗМЕНИ АНЕКСА IV СПОРАЗУМА О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ
ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
О ОЛАКШАВАЊУ ТРГОВИНЕ

Члан 1.

Потврђује се Одлука Мешовитог комитета између држава ЕФТА и Републике Србије број 1/2018 о измени Протокола Б уз Споразум о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије о дефиницији појма „производи са пореклом” и методама административне сарадње и Одлука Мешовитог комитета држава ЕФТА и Републике Србије број 2/2018 о измени Анекса IV Споразума о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије о олакшавању трговине, усвојене у Женеви 19. јуна 2018. године у оригиналу на енглеском језику.

Члан 2.

Текстови Одлуке Мешовитог комитета између држава ЕФТА и Републике Србије број 1/2018 о измени Протокола Б уз Споразум о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије о дефиницији појма „производи са пореклом” и методама административне сарадње и Одлуке Мешовитог комитета држава ЕФТА и Републике Србије број 2/2018 о измени Анекса IV Споразума о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије о олакшавању трговине, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик гласе:

DECISION OF THE EFTA-SERBIA JOINT COMMITTEE

No. 1 of 2018

AMENDING PROTOCOL B TO THE FREE TRADE AGREEMENT BETWEEN THE
EFTA STATES AND THE REPUBLIC OF SERBIA CONCERNING THE DEFINITION OF
THE CONCEPT OF “ORIGINATING PRODUCTS” AND METHODS OF
ADMINISTRATIVE COOPERATION

THE EFTA-SERBIA JOINT COMMITTEE,

Having regard to the Free Trade Agreement between the EFTA States and the Republic of Serbia, signed in Geneva on 17 December 2009 (hereinafter referred to as the “Agreement”) and in particular Article 7 thereof,

Having regard to Protocol B to the Agreement, concerning the definition of the concept of “originating products” and methods of administrative cooperation (hereinafter referred to as “Protocol B”).

Whereas:

1. Article 7 of the Agreement refers to Protocol B, which lays down the rules of origin and provides for cumulation of origin between Serbia, Iceland, Norway, Switzerland (including Liechtenstein), Turkey, the European Union, any country or territory participating in the European Union’s Stabilisation and Association Process, the Faroe Islands and any country which is a participant in the Euro-Mediterranean partnership, based on the Barcelona Declaration adopted at the Euro-Mediterranean Conference held on 27 and 28 November 1995.
2. Paragraph 7 of Article 32 of the Agreement provides that the Joint Committee established by paragraph 1 of Article 32 of the Agreement may decide to amend the Annexes and Protocols to the Agreement.
3. The Regional Convention on Pan-Euro-Mediterranean preferential rules of origin (hereinafter referred to as the “Convention”) aims to replace the protocols on rules of origin currently in force among the countries of the Pan-Euro-Mediterranean area with a single legal act.
4. The Convention has included the participants in the Stabilisation and Association Process in the Pan-Euro-Mediterranean area.
5. Serbia signed the Convention on 12 November 2012, Norway, Switzerland and Liechtenstein on 15 June 2011 and Iceland on 30 June 2011.
6. Serbia deposited their instruments of acceptance with the depositary of the Convention on 1 July 2013, Norway on 9 November 2011, Switzerland and Liechtenstein on 28 November 2011 and Iceland on 12 March 2011. Consequently, in application of

paragraph 3 of Article 10 of the Convention, the Convention entered into force on 1 September 2013 in relation to the Serbia, on 1 January 2012 in relation to Norway, Switzerland and Liechtenstein and on 1 May 2012 in relation to Iceland.

7. The text of Protocol B should therefore be replaced by a new text making reference to the Convention.
8. This amendment shall not lead to any less favourable situation than previously under the Agreement.

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The text of Protocol B to the Agreement shall be replaced by the text set out in the Annex to this Decision.

Article 2

This Decision shall enter into force on the first day of the third month after the last Party has notified the Depositary of the completion of its internal requirements.

Article 3

The Secretary-General of the European Free Trade Association shall deposit the text of this Decision with the Depositary.

ANNEX TO DECISION No. 1 OF 2018
OF THE EFTA-SERBIA JOINT COMMITTEE

**PROTOCOL B CONCERNING THE DEFINITION OF THE CONCEPT OF “ORIGINATING PRODUCTS”
AND METHODS OF ADMINISTRATIVE COOPERATION**

Article 1

Applicable rules of origin

For the purpose of implementing the Agreement, Appendix I and the relevant provisions of Appendix II to the Regional Convention on Pan-Euro-Mediterranean preferential rules of origin (hereinafter referred to as the “Convention”) shall apply and are hereby incorporated into and made part of the Agreement, *mutatis mutandis*.

Article 2

Dispute settlement

Chapter 7 of the Agreement shall apply with respect to the settlement of any dispute concerning the interpretation or application of Appendix I to the Convention.

Article 3

Withdrawal from the Convention

1. Should either Serbia or any of the EFTA States give notice in writing to the Depositary of the Convention of their intention to withdraw from the Convention according to Article 9 thereof, the other parties to this agreement shall immediately enter into negotiations on rules of origin for the purpose of implementing the Agreement.

2. Until the entry into force of such newly negotiated rules of origin, the rules of origin contained in Appendix I and, where appropriate, the relevant provisions of Appendix II to the Convention, applicable at the time of withdrawal, shall continue to apply to the Agreement. However, as of the time of withdrawal, the rules of origin contained in Appendix I and, where appropriate, the relevant provisions of Appendix II to the Convention shall be construed so as to allow bilateral cumulation between the Party withdrawn and the other Parties only.

Article 4

Transitional provisions on cumulation

1. Provided that paragraph 5 of Article 3 of Appendix I of the Convention is fulfilled, it is understood that diagonal cumulating may be applied between Contracting Parties to the Convention, regardless whether the Convention is applicable to them or not.
2. Notwithstanding paragraph 5 of Article 16 and paragraph 3 of Article 21 of Appendix I to the Convention, where cumulation involves only Serbia, the EFTA States, the Faroe Islands, the European Union, Turkey and any other participants in the European Union's Stabilisation and Association Process, the proof of origin may be a movement certificate EUR.1 or an origin declaration.

DECISION OF THE EFTA-SERBIA JOINT COMMITTEE

No. 2 of 2018

(Adopted on 19 June 2018)

AMENDING ANNEX IV TO THE FREE TRADE AGREEMENT BETWEEN THE EFTA STATES AND THE REPUBLIC OF SERBIA CONCERNING TRADE FACILITATION

THE EFTA-SERBIA JOINT COMMITTEE,

Having regard to the Free Trade Agreement between the EFTA States and the Republic of Serbia, signed in Geneva on 17 December 2009 (hereinafter referred to as the “Agreement”) and in particular Article 14 thereof,

Recognizing the important and ongoing developments in the field of Trade Facilitation, with special regard to the WTO Trade Facilitation Agreement,

HAS ADOPTED THIS DECISION:

Article 1

The text of Annex IV of the Agreement shall be replaced with the text set out in the Annex to this Decision.

Article 2

This Decision shall enter into force on the first day of the third month after the last Party has notified the Depositary of the completion of its internal requirements.

Article 3

The Secretary-General of the European Free Trade Association shall deposit the text of this Decision with the Depositary.

ANNEX TO DECISION No. 2 OF 2018
OF THE EFTA SERBIA JOINT COMMITTEE

Article 1

General Principles

1. The Parties, aiming to serve the interests of their respective business communities and to create a trading environment allowing them to benefit from the opportunities offered by the Agreement, agree that in particular the following principles are the basis for the development and administration of trade facilitation measures by their competent authorities:

- (a) transparency, efficiency, simplification, harmonisation and consistency of trade procedures;
- (b) consistent, impartial, predictable and reasonable administration of laws, regulations and administrative decisions relevant to international trade in goods;
- (c) promotion of international standards;
- (d) consistency with multilateral instruments;
- (e) best possible use of information technology;
- (f) high standards of public service;
- (g) governmental controls based on risk management;
- (h) cooperation within each Party among customs and other border authorities; and
- (i) consultations between the Parties and their respective business communities.

2. This Annex shall not be construed as diminishing the rights and obligations of the Parties under Articles 12 and 13 of the Agreement.

Article 2

Transparency

1. Each Party shall promptly make available and update, as far as practicable in English, the following through internet:

- (a) all laws, regulations, administrative decisions of general application and procedures relevant to trade in goods;

- (b) a description of its importation, exportation and transit procedures, including appeal procedures, that informs interested parties of the practical steps needed to trade or transit goods;
- (c) the forms and documents required for trade or transit through the territory of that Party; and
- (d) contact information on enquiry points.

2. Each Party shall establish enquiry points for customs and other matters relevant to trade in goods, which may be contacted in English via the internet. Answers to enquiries in English shall be in English. The Parties shall not require the payment of a fee for answering enquiries.

3. Each Party shall consult its business community on its needs with regard to the development and implementation of trade facilitation measures, giving particular attention to the interests of small and medium-sized enterprises.

4. Each Party shall publish in advance, and on the internet, any proposed laws and regulations relevant to international trade, with a view to affording interested persons an opportunity to comment on them.

5. Each Party shall ensure that a reasonable interval is provided between the publication of laws and regulations relevant to international trade in goods and their entry into force.

Article 3

Advance Rulings

1. A Party shall, in a reasonable, time bound manner, issue a binding, written advance ruling upon written request, which contains all necessary information requested by an importer, producer or exporter established in its territory, or an exporter or producer in the territory of another Party¹ with regard to:

- (a) tariff classification and the applied rate of duty of a product , including the method used to calculate the amount of duties;
- (b) the appropriate method or criteria and the application thereof, to be used for determining the customs value under a particular set of facts²;
- (c) any fees and charges that will be applied or, where appropriate, information on the way such fees and charges are calculated;
- (d) applicable border-crossing requirements for a specific product;
- (e) the rules of origin it will apply to a product; and

¹ For greater certainty, an importer, exporter, or producer may submit a request for an advance ruling through a duly authorised representative thereof.

² Switzerland applies customs duties based on weight or quantity rather than *ad valorem* duties.

(f) other matters as the Parties may agree.

2. A Party that declines to issue an advance ruling shall promptly notify the requesting importer, producer or exporter in writing, setting forth the basis for its decision.

3. Each Party shall provide that advance rulings take effect on the date they are issued, or on another date specified in the ruling, provided that the facts or circumstances on which the ruling is based remain unchanged.

4. A Party may limit the validity of advance rulings to a period determined by domestic legislation.

5. Each Party shall endeavour to make information on advance rulings publicly available, taking into account the need to protect confidential information.

Article 4

Simplification of International Trade Procedures

1. The Parties shall apply trade and border procedures that are simple, reasonable and impartial.

2. The Parties shall limit controls, formalities and the number of documents required in the context of trade in goods between the Parties to those necessary and appropriate to ensure compliance with legal requirements and thereby simplify to the greatest extent possible the respective procedures. With a view to minimising the incidence and complexity of import, export and transit formalities and to decreasing and simplifying import, export and transit documentation requirements, each Party shall ensure that such formalities and documentation requirements:

- (a) are applied with a view to a rapid release and clearance of goods;
- (b) are applied in a manner that aims at reducing the time and cost of compliance; and
- (c) are the least trade restrictive measure chosen.

3. The importing Party shall not require an original or a copy of the export declaration from the importer.

4. The Parties shall use efficient trade procedures, with a view to reducing costs and unnecessary delays in trade between them, based, as appropriate, on international standards, in particular the standards, guidelines and recommendations of the United Nations Centre for Trade Facilitation and Electronic Business (UN/CEFACT), the International Organization for Standardization (ISO), the World Customs Organization (WCO) including the principles of the Revised International Convention on the Simplification and Harmonisation of Customs Procedures (Revised Kyoto Convention), the Codex Alimentarius Commission, the World Organization for Animal Health and the relevant international and regional organisations operating within the framework of the International Plant Protection Convention (IPPC).

5. Each Party shall adopt or maintain procedures that:
 - (a) provide for advance electronic submission and processing of information before the physical arrival of goods in order to expedite their clearance;
 - (b) allow importers to obtain the release of goods prior to meeting all import requirements of that Party if the importer provides sufficient guarantees and where it is decided that neither further examination, physical inspection nor any other submission is required;
 - (c) provide for the possibility of electronic payment for duties, taxes, fees and charges collected by customs and other border authorities; and
 - (d) allow goods intended for import to be moved within the Party under customs control from the customs office of entry to another customs office from where the goods would then be released or cleared.

6. In order to avoid deterioration of perishable goods¹, each Party shall:
 - (a) provide for the rapid release of perishable goods;
 - (b) in cases of delays in the release of perishable goods, provide, upon request, an explanation of the reasons for the delay;
 - (c) give appropriate priority to perishable goods when scheduling any examinations that may be required; and
 - (d) either arrange, or allow an importer to arrange, for proper storage of perishable goods pending their release. Each Party may require that any storage facilities arranged by the importer have been approved or designated by its relevant authorities.

Article 5

Competent Customs Offices

1. Each Party shall designate the customs offices at which goods may be presented or cleared. In determining the competence and location of these offices and their hours of business, the factors to be taken into account shall include in particular the requirements of trade.
2. Each Party shall, subject to the availability of resources, perform customs controls and procedures outside the designated business hours or outside the premises of the competent customs offices if so requested by a trader for a valid reason. Any related fee or charge shall be limited to the approximate cost of the services rendered.

Article 6

¹ For the purposes of this provision, perishable goods are goods that rapidly decay due to their natural characteristics, in particular in the absence of appropriate storage conditions.

Risk Management

1. Each Party shall determine which persons, goods, or means of transport are to be examined and the extent of the examination, based on risk management.
2. In identifying and addressing risks related to the entry, exit, transit, transfer or end-use of goods moved between the customs territories of Parties, or to the presence of goods that are not in free circulation, the Parties shall systematically apply objective risk management procedures and practices.
3. Each Party's border procedures and customs controls, including its documentary examinations, physical examinations or post-audit examinations, shall not be more onerous than necessary to limit its exposure to the risks referred to in paragraph 2.

Article 7

Authorised Economic Operator System

A Party operating an Authorised Economic Operator System or security measures affecting international trade flows shall:

- (a) afford another Party the possibility to negotiate a mutual recognition agreement on authorisation for the AEO and on security measures for the purpose of facilitating international trade while ensuring effective customs control; and
- (b) draw on relevant international standards, in particular the WCO Framework of Standards to Secure and Facilitate Global Trade (SAFE Framework).

Article 8

Customs Brokers

The customs systems and procedures of each Party shall enable exporters and importers to submit their customs declaration without requiring recourse to customs brokers.

Article 9

Fees and Charges

1. Fees and charges of whatever character, other than import duties and other than taxes within the purview of Article VIII of the GATT 1994, imposed in connection with importation or exportation, including tasks provided under Article 3, shall be limited in amount to the approximate cost of services rendered and shall not represent an indirect protection to domestic goods or a taxation of imports or exports for fiscal purposes.
2. The fees and charges referred to in paragraph 1 shall not be calculated on an *ad valorem* basis.

3. Each Party shall officially publish information on fees and charges on the internet, as far as practicable in English. Such information shall include the reason for the fee or charge, i.e. the service provided, the responsible authority, the fees and charges that will be applied and how they are calculated, as well as when and how payment has to be made.

4. Upon request, the customs authorities or any other competent authority of a Party shall provide information on fees and charges applicable to imports of goods into that Party, including the methods of calculation.

Article 10

Penalty Disciplines

1. Each Party shall ensure that penalties for breaches of its customs laws, regulations, or procedural requirements are imposed only on the person(s) legally responsible for the breach.

2. The penalty imposed shall depend on the facts and circumstances of the case and shall be based on the culpability of the responsible person and be commensurate with the degree and severity of the breach.

3. A penalty for minor breaches, such as inadvertent omissions or mistakes, including mistakes in interpretation of a customs law, regulation or procedural requirement, made without fraudulent intent or gross negligence, shall not be disproportionate, meaning that the penalty shall not be greater than necessary to discourage a repetition of such errors. Penalties shall not be inflicted for obvious formal errors.

4. Each Party shall ensure that when a penalty is imposed for a breach of customs laws, regulations, or procedural requirements, an explanation in writing is provided to the person(s) upon whom the penalty is imposed, specifying the nature of the breach, the basis for the penalty and instructions on the rights to appeal.

5. Each Party shall consider as a mitigating factor the voluntary disclosure to the competent authorities of the circumstances of a breach of a customs law, regulation, or procedural requirement prior to the discovery of a breach by the authority.

6. Each Party shall specify in its domestic legislation a limited period within which it may initiate penalty proceedings in connection with a breach of a customs law, regulation, or procedural requirement.

7. Each Party shall maintain procedures to avoid conflicts of interest in the assessment and collection of penalties ensuring that government officials do not personally benefit from any penalty or duties assessed or collected.

Article 11

Legalisation of Documents

A Party shall not require legalisation or other authentication, in particular consular transaction of commercial invoices, certificates of origin or other customs documentation, including related fees and charges, in connection with the importation of any goods of another Party.

Article 12

Temporary Admission of Goods

1. Each Party shall allow temporary admission of goods in accordance with international standards.
2. For the purposes of this Article, “temporary admission” means customs procedures under which certain goods may be brought into a customs territory conditionally relieved, from payment of customs duties. Such goods must be imported for a specific purpose, and must be intended for re-exportation within a specified period and without having undergone any change except normal depreciation due to the use made of them.

Article 13

Inward and Outward Processing

1. Each Party shall allow temporary importation and exportation for inward processing and outward processing in accordance with international standards.
2. For the purposes of this Article:
 - (a) “inward processing” means customs procedures under which certain goods can be brought into a customs territory conditionally relieved from payment of customs duties. Such goods must be intended for re-exportation within a specified period after having undergone manufacturing, processing or repair; and
 - (b) “outward processing” means customs procedures under which certain goods, which are in free circulation in a customs territory, may be temporarily exported for manufacturing, processing or repair abroad and then re-imported with total or partial exemption from customs duties.

Article 14

Border Agency Cooperation

Each Party shall ensure that its authorities and agencies involved in border and other import and export controls cooperate and coordinate their procedures in order to facilitate trade.

Article 15

Appeal

Each Party shall ensure that any person to whom customs or another border authority issues an administrative decision has the right to at least:

- (a) one level of independent administrative appeal, unless the administrative decision has been taken by the highest administrative entity; and
- (b) one level of independent judicial appeal.

Article 16

Confidentiality

All information provided in relation with the importation, exportation, advance rulings or transit of goods shall be treated as confidential by the Parties and shall be covered by the obligation of professional secrecy, in accordance with the respective laws of each Party. Such information shall not be disclosed by the authorities of a Party without the express permission of the person or authority providing it.

Article 17

Further Cooperation

1. The Parties may identify, and submit to the Joint Committee for consideration, additional measures with a view to facilitating trade between them.
2. The Parties shall promote international cooperation in relevant multilateral *fora* on trade facilitation. The Parties shall review relevant international initiatives in order to identify, and may submit to the Joint Committee for consideration, further areas where joint action could contribute to their common objectives.

ОДЛУКА МЕШОВИТОГ КОМИТЕТА
ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

број 1/2018

О ИЗМЕНИ ПРОТОКОЛА Б УЗ СПОРАЗУМ О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ ИЗМЕЂУ
ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ДЕФИНИЦИЈИ ПОЈМА „ПРОИЗВОДИ СА
ПОРЕКЛОМ” И МЕТОДАМА АДМИНИСТРАТИВНЕ САРАДЊЕ

МЕШОВИТИ КОМИТЕТ ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ И СРБИЈЕ,

Имајући у виду Споразум о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије, потписан у Женеви 17. децембра 2009. године, (у даљем тексту: Споразум), а посебно његов члан 7,

Имајући у виду Протокол Б уз Споразум, о дефиницији појма „производи са пореклом” и методама административне сарадње, (у даљем тексту: Протокол Б).

С обзиром на то да:

1. се члан 7. Споразума односи на Протокол Б, који садржи правила о пореклу и предвиђа кумулацију порекла између Републике Србије, Исланда, Норвешке, Швајцарске (укључујући Лихтенштајн), Турске, Европске уније, било које земље или територије учеснице у Процесу стабилизације и придрживања Европској унији, Фарских острва и било које земље учеснице у Евро – медитеранском партнерству, које се заснива на Барселонској декларацији усвојеној на Евро – медитеранској конференцији одржаној 27. и 28. новембра 1995. године;
2. члан 32. став 7. Споразума предвиђа да Мешовити комитет основан чланом 32. став 1. Споразума може одлучити да измене анексе и протоколе уз Споразум;
3. Регионална конвенција о пан – евро - медитеранским префериранцијалним правилима о пореклу (у даљем тексту: Конвенција), има за циљ замену протокола о пореклу који су тренутно на снази између земаља пан – евро - медитеранске зоне јединственим правним актом;
4. је Конвенција укључила учеснице у процесу стабилизације и придрживања у пан - евро - медитеранску зону;
5. је Република Србија потписала Конвенцију 12. новембра 2012. године, Норвешка, Швајцарска и Лихтенштајн 15. јуна 2011. године и Исланд 30. јуна 2011. године;
6. је Република Србија депоновала своје инструменте приступања код депозитара Конвенције 1. јула 2013. године, Норвешка 9. новембра 2011. године, Швајцарска и Лихтенштајн 28. новембра 2011. године и Исланд 12. марта 2011. године. Стога је применом члана 10. став 3. Конвенције, Конвенција ступила на снагу у односу на Републику Србију 1. септембра 2013. године, у односу на Норвешку, Швајцарску и Лихтенштајн 1. јануара 2012. године и у односу на Исланд 1. маја 2012. године;

7. Протокол Б стога треба да буде замењен новим текстом који се позива на Конвенцију;
8. Ова измена не води до мање повољног положаја од претходног предвиђеног Споразумом.

ОДЛУЧИО ЈЕ О СЛЕДЕЋЕМ:

Члан 1.

Текст Протокола Б уз Споразум замењује се текстом приложеним у Анексу ове одлуке.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу првог дана трећег месеца, након што је последња страна обавестила депозитара о окончању својих унутрашњих процедура.

Члан 3.

Генерални секретар Европског удружења слободне трговине депонује текст ове одлуке код депозитара.

АНЕКС УЗ ОДЛУКУ број 1/2018

МЕШОВИТОГ КОМИТЕТА ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Протокол Б о дефиницији појма „производи са пореклом” и методама административне сарадње

Члан 1.

Важећа правила о пореклу

У сврху спровођења Споразума, примењују се Прилог I и одговарајуће одредбе Прилога II Регионалне конвенције о пан – европски – медитеранским преференцијалним правилима о пореклу (у даљем тексту: Конвенција), и овим су утвђени у Споразум и чине његов део, *mutatis mutandis*.

Члан 2.

Решавање спорова

У погледу решавања било ког спора у вези са тумачењем или применом Прилога I Конвенције, примењује се Поглавље 7. Споразума.

Члан 3.

Иступање из Конвенције

1. Уколико Република Србија или било која држава ЕФТА доставе писмено обавештење депозитару Конвенције о својој намери да иступе из Конвенције у складу са њеним чланом 9, остale стране из овог споразума одмах улазе у преговоре о правилима о пореклу у сврху примене Споразума.

2. До ступања на снагу таквих новодоговорених правила о пореклу, у Споразуму настављају да се примењују правила о пореклу садржана у Прилогу I и када је то потребно, одговарајуће одредбе Прилога II Конвенције, које су на снази у моменту иступања. Међутим, од тренутка иступања, правила о пореклу садржана у Прилогу I, и када је то потребно, у одговарајућим одредбама Прилога II Конвенције, тумаче се тако да омогуће једино билатералну кумулацију између стране која је иступила и осталих страна.

Члан 4.

Прелазне одредбе о кумулацији

1. Под условом да је члан 3. став 5. Прилога I Конвенције испуњен, подразумевано је да дијагонална кумулација може бити примењена између уговорних страна Конвенције, без обзира да ли је Конвенција применљива на њих или не.

2. Изузетно од чл. 16. став 5. и 21. став 3. Прилога I Конвенције, када кумулација укључује једино Републику Србију, државе ЕФТА, Фарска острва, Европску унију, Турску и друге учеснице у Процесу стабилизације и придрживања Европској унији, доказ о пореклу може бити уверење о кретању робе EUR.1 или изјава о пореклу.

ОДЛУКА МЕШОВИТОГ КОМИТЕТА ДРЖАВА ЕФТА И СРБИЈЕ

Број 2 из 2018. године

(Усвојена 19. јуна 2018. године)

**ИЗМЕНА АНЕКСА IV СПОРАЗУМА О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ ИЗМЕЂУ
ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ОЛАКШАВАЊУ ТРГОВИНЕ**

МЕШОВИТИ КОМИТЕТ ДРЖАВА ЕФТА И СРБИЈЕ,

Имајући у виду Споразум о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије, потписан у Женеви 17. децембра 2009. године (у даљем тексту: Споразум), а нарочито члан 14. Споразума,

Препознајући значај и тренутни развој у области олакшавања трговине, с посебним освртом на Споразум о олакшавању трговине Светске трговинске организације,

УСВОЛИО ЈЕ ОВУ ОДЛУКУ:

Члан 1.

Текст Анекса IV Споразума замењује се текстом наведеним у анексу ове одлуке.

Члан 2.

Ова одлука ступа на снагу првог дана трећег месеца након што је последња Страна обавестила депозитара о испуњењу својих интерних процедура.

Члан 3.

Генерални секретар Европског удружења слободне трговине ће депоновати текст ове одлуке код депозитара.

АНЕКС ОДЛУКЕ БРОЈ 2 ИЗ 2018. ГОДИНЕ

МЕШОВИТОГ КОМИТЕТА ДРЖАВА ЕФТА И СРБИЈЕ

Члан 1.

Опште одредбе

1. Стране, ради интереса њихових пословних заједница и стварања трговинског окружења које им омогућава да користе погодности које нуди овај споразум, сагласне су да су нарочито следећа начела основа за олакшавање трговине и поступање надлежних органа:
 - а) Транспарентност, ефикасност, поједностављење, усклађеност и доследност трговинских поступака;
 - б) Доследна, непристрасна, предвидљива и на закону основана примена прописа и управних одлука битних за међународну трговину робе;
 - в) Промоција међународних стандарда;
 - г) Доследност везана за примену мултилатералних инструмената;
 - д) Употреба информационе технологије на најбољи могући начин;
 - ђ) Висок стандард јавних услуга;
 - е) Државна контрола заснована на управљању ризиком;
 - ж) Сарадња царина и других пограничних органа унутар сваке Стране; и
 - з) Консултације између Страна и њихових пословних заједница.
2. Овај анекс неће бити тумачен као умањење права и обавеза Страна из чланова 12. и 13. Споразума.

Члан 2.

Транспарентност

1. Свака од Страна ће без одлагања објавити и ажурирати, уколико је могуће на енглеском језику, следеће на интернету:
 - а) Све законе, прописе, управне одлуке опште примене и процедуре релевантне за трговину робом;
 - б) Опис увозног, извозног и транзитног поступка, укључујући и жалбене поступке, који информишу заинтересоване стране о практичним корацима потребним за трговину или транзит робе;
 - в) Обрасце и документа неопходна за трговину или транзит преко територије Стране; и
 - г) Контакт податке о информационом центру.
2. Свака од Страна ће основати информациони центар за царине и друга питања релевантна за трговину робом, који ће моћи да се контактира на енглеском језику

путем интернета. Одговори на упите на енглеском језику ће бити на енглеском језику. Стране неће захтевати плаћање накнаде за одговор на питања.

3. Свака од Страна ће консултовати своју пословну заједницу о њеним потребама у циљу развој и примене мера за олакшавање трговине, придајући посебну пажњу интересима малих и средњих предузећа.
4. Свака од Страна ће објавити унапред, и на интернету, све предлоге закона и прописа релевантних за међународну трговину, у циљу пружања могућности заинтересованим лицима да дају коментаре.
5. Свака Страна ће обезбедити разуман временски период између објављивања закона и прописа релевантних за међународну трговину робом и њиховог ступања на снагу.

Члан 3.

Претходне одлуке

1. Страна ће, у разумном року, издати обавезујућу, писану претходну одлуку на писани захтев, који садржи све неопходне информације, увозника, произвођача или извозника са њене територије, или извозника или произвођача са територије друге Стране⁴, а која се односи на:
 - а) Тарифно сврставање и примењене царинске стопе за производе, укључујући и начин која се користи за обрачунавање износа дажбина;
 - б) Одговарајући начин или критеријум и њихову примену, који ће се користити за утврђивање царинске вредности на основу расположивих чињеница⁵;
 - в) све таксе и накнаде које ће бити примењене, или у случајевима где је потребно, обавештење о начину обрачунавања такси и накнада;
 - г) захтеве који се примењују за прелаз преко границе специфичних производа
 - д) Правила о пореклу која ће се примењивати на производ;
 - ђ) Остале питања о којима се Стране договоре.
2. Страна која одбије да изда претходну одлуку ће, у што краћем року, о томе обавестити увозника, произвођача или извозника, који је поднео захтев, у писаној форми, наводећи разлоге због којих одлука није издата.
3. Свака од Страна ће омогућити да претходна одлука ступи на снагу на дан издавања, или на други дан назначен у одлуци, под условом да чињенице или околности на којима је одлука заснована остану непромењене.

⁴ У циљу веће сигурности, увозник, извозник или произвођач може поднети захтев за претходну одлуку преко овлашћеног представника.

⁵ Швајцарска примењује царинске дажбине на основу тежине или количине робе, а не на *ad valorem* основи.

4. Стране могу да ограниче рок важења претходне одлуке на период предвиђен домаћим законодавством.
5. Свака од Страна ће настојати да информације о претходним одлукама буду доступне јавности, узимајући у обзир потребу заштите поверљивих информација.

Члан 4.

Поједностављење међународних трговинских поступака

1. Стране ће примењивати трговинске и граничне поступке који су једноставни, основани и непристрасни.
2. Стране ће ограничити контроле, формалности и број докумената потребних за трговину робом између Страна само на оне које су неопходне и одговарајуће како би се обезбедила примена закона, и на тај начин поједноставити, у највећој могућој мери, одговарајуће поступке. У циљу умањења учесталости и сложености увозних, извозних и транзитних формалности и смањења и поједностављења увозне, извозне и транзитне документације, свака Страна ће осигурати да такве формалности и захтеви за документацију:
 - а) Примењују у циљу брзог пуштања и царињења робе;
 - б) Примењују ради смањења времена и трошкова усклађивања; и
 - в) Представљају најмање рестриктивне трговинске мере.
3. Страна увозница неће тражити оригинал или копију извозне декларације од увозника.
4. Стране ће користити ефикасне трговинске поступке, у циљу смањења трошкова и непотребних кашњења у међусобној трговини, засноване на одговарајућим међународним стандардима, посебно стандардима, предлозима и препорукама Центра за олакшавање трговине и електронско пословање Уједињених нација, Међународне организације за стандардизацију (ИСО), Светске царинске организације (СЦО), укључујући и принципе Ревидиране Међународне конвенције о упрошћавању и усклађивању царинских поступака (Ревидирана Кјото конвенција), организације Кодекс алиментаријус, Светске организације за здравље животиња и релевантних међународних и регионалних организација које делују у оквиру Међународне конвенције за заштиту биља.
5. Свака Страна ће усвојити или наставити са примењивањем поступака који:
 - а) Обезбеђују претходно електронско достављање и обраду информација пре приспећа робе у циљу убрзања њеног царињења;
 - б) Омогућавају увозницима пуштање робе пре испуњења свих услова за увоз које је поставила Страна, уколико увозник обезбеди довољне гаранције, и где је

одлучено да се не захтева никакво додатно испитивање, физичка или било која друга инспекција;

в) Предвиђају могућност електронског плаћања дажбина, пореза, такси и накнада, које наплаћују царина и друге граничне власти; и

г) Дозвољавају да се роба намењена за увоз под царинском контролом премести на територију Стране из увозне царинарнице у другу царинарницу, одакле ће затим бити пуштена или царињена.

6. Да би се избегло пропадање кварљиве робе⁶, свака Страна ће:

а) Обезбедити брзо пуштање кварљиве робе;

б) У случају одлагања пуштања кварљиве робе, обезбедити, на захтев, објашњење за одлагање;

в) Дати првенство кварљивој роби приликом заказивања прегледа који могу бити потребни; и

г) Организовати, или дозволити увознику да организује, адекватно складиштење кварљиве робе до њеног пуштања. Свака од Страна може захтевати да складиште, које је обезбедио увозник, буде одобрено или одређено од стране надлежних органа.

Члан 5.

Надлежне царинарнице

- Свака од Страна ће одредити царинарнице у којима се роба допрема или царини. Приликом утврђивања надлежности и локације ових царинарница и њиховог радног времена, фактори који се узимају у обзир ће посебно обухватити захтеве трговине.
- Свака Страна ће, у складу са расположивим средствима, вршити царинске контроле и поступке ван радног времена или изван подручја царинарница уколико то захтева трговац, уз основани разлог. Свака такса или накнада ће бити ограничена на приближну цену пружене услуге.

Члан 6.

Управљање ризиком

- Свака од Страна ће одредити која ће лица, роба, или превозна средства бити подложна контроли и одредити степен контроле који ће се примењивати.

⁶ За потребе ове одредбе, кварљива роба је роба која брзо трули због природних карактеристика, нарочито у одсуству одговарајућих услова складиштења.

2. Приликом идентификације и управљања ризиком везаним за улазак, излазак, транзит, пренос или употребу у посебне сврхе робе премештене између царинских територија Страна, или у случају робе која није у слободном промету, Стране ће систематски примењивати правила и процедуре управљања ризиком.
3. Границни поступци и царинске контроле сваке Стране, укључујући и преглед докумената, физички преглед или ревизорске контроле, неће бити захтевније него што је потребно, како би се ограничило излагање ризицима из става 2.

Члан 7.

Систем овлашћених привредних субјеката

Страна која контролише Систем овлашћених привредних субјеката или безбедносне мере које утичу на међународна трговинска кретања ће:

- а) Омогућити другој Страни могућност уговорања међусобног признања овлашћених привредних субјеката и безбедносних мера, ради олакшавања међународне трговине уз истовремено обезбеђивање ефикасне царинске контроле; и
- б) Приближити праксу међународним стандардима, посебно Оквирним стандардима безбедности СЦО.

Члан 8.

Царински агенци

Царински системи и поступци сваке Стране ће омогућити извозницима и увозницима да поднесу своју царинску декларацију без потребе ангажовања царинских агената.

Члан 9.

Таксе и накнаде

1. Таксе и накнаде било које врсте, осим увозних дажбина и других пореза у оквиру члана VIII Општег споразума о царинама и трговини (GATT 1994), изречене у вези са увозом и извозом, укључујући радње предвиђене чланом 3. (Претходне одлуке), ограничавају се у износу приближном трошку пружених услуга и не представљају индиректну заштиту домаће робе или опорезивања увоза или извоза у фискалне сврхе.
2. Таксе и накнаде из става 1. се неће рачунати на *ad valorem* основи.
3. Свака од Страна ће званично објавити информације о таксама и накнадама на интернету, уколико је то могуће на енглеском језику. Ове информације морају да

садрже разлоге за наплату таксе и накнаде, односно пружене услуге, одговорне органе, таксе и накнаде које ће се примењивати и начин на који се рачунају, као и када и на који начин се врши њихово плаћање.

- На захтев, царински или било који други гранични органи Стране, даваће информације о стопама царине, таксама и накнадама које се примењују на увоз робе на територију Стране, укључујући и методе прорачуна.

Члан 10.

Казнене одредбе

- Свака од Страна ће осигурати да казне за повреду царинских закона, прописа или процедуралних захтева буду изречене само лицима која су законски одговорна за повреду.
- Изречена казна зависи од чињеница и околности случаја, заснива се на кривици одговорног лица и мора бити сразмерна степену и тежини прекршаја.
- Казна за лакше повреде, попут ненамерног пропуста или грешке, укључујући грешке у тумачењу царинских закона, прописа или процедуралних захтева, који су учињени без преварне намере или грубе немарности, неће бити несразмерна, што значи да казна неће бити већа него што је неопходно како би се обесхрабрило понављање таквих грешака. Казне неће бити изречене у случају очигледних формалних грешака.
- Свака од Страна ће обезбедити да се, када се изрекне казна због повреде царинских закона, прописа или процедуралних захтева, писмено објашњење даје лицу коме је изречена казна, у коме се наводи природа повреде, правни основ за казну и упутства у вези са правом на жалбу.
- Свака од Страна сматраће олакшавајућом околношћу добровољно пријављивање надлежним органима учињене повреде царинских закона, прописа или процедуралних захтева, пре откривања повреде од стране надлежних органа.
- Свака од Страна ће одредити у свом националном законодавству ограничени временски период током ког се може покренути казнени поступак у вези са повредом царинских закона, прописа или процедуралних захтева.
- Свака од Страна ће водити поступак да би се избегао сукоб интереса приликом процене и наплате казне, како би се осигурало да државни органи не остварују личну добит од процењене или прикупљене казне.

Члан 11.

Овера докумената

Страна неће тражити оверу или другачије утврђивање веродостојности, посебно конзуларну трансакцију за издавање комерцијалне фактуре, уверења о пореклу робе

или друге царинске документације, укључујући повезане таксе и накнаде, у вези са увозом робе друге Стране.

Члан 12.

Привремени увоз робе

1. Свака од Страна ће дозволити привремени увоз робе у складу са међународним стандардима.
2. За сврху овог члана, „привремени увоз” је царинска процедура у којој одређена роба може бити унета на царинско подручје условно ослобођена од плаћања царине. Таква роба мора бити увезена за одређену сврху, и мора бити намењена за поновни извоз у одређеном року без икаквих промена, осим нормалног умањења вредности услед њеног коришћења.

Члан 13.

Активно и пасивно оплемењивање

1. Свака од Страна ће дозволити привремени увоз и извоз робе ради активног и пасивног оплемењивања, у складу са међународним стандардима.
2. За потребе овог члана:
 - а) „Активно оплемењивање” представља царински поступак у ком одређена роба унета на царинско подручје може бити условно ослобођена плаћања царине. Таква роба мора бити поново извезена у одређеном временском периоду након производње, прераде или поправке; и
 - б) „Пасивно оплемењивање” је царински поступак у ком одређена роба, која је стављена у слободан промет на царинском подручју, може бити привремено извезена ради производње, прераде или поправке у иностранству, а затим поново увезена уз потпуно или делимично ослобођење од царина.

Члан 14.

Сарадња граничних органа

Свака од Страна ће обезбедити да њени гранични и други контролни органи сарађују и координишу своје процедуре како би олакшале трговину.

Члан 15.

Жалба

Свака од Страна ће обезбедити да свако лице коме царина или други гранични орган издаје управну одлуку има право на најмање:

- а) један степен жалбе независном управном органу, осим уколико управну одлуку није донео највиши управни орган; и
- б) један степен тужбе суду.

Члан 16.

Поверљивост

Све пружене информације везане за увоз, извоз, претходну одлуку или транзит робе третираће се повериљивим од Страна и биће означене као пословне тајне, у складу са одговарајућим законима сваке од Страна. Такве информације органи Страна неће откривати без претходне изричите сагласности лица или органа који их даје.

Члан 17.

Даља сарадња

1. Стране могу, према потреби, да идентификују и доставе Мешовитом комитету на разматрање, даље мере у циљу олакшавања трговине међу Странама.
2. Стране ће унапређивати међународну сарадњу у оквиру релевантних мултилатералних foruma који се баве питањима олакшавања трговине. Стране ће разматрати релевантне међународне иницијативе како би идентификовале додатне области у којима заједничке акције могу да допринесу остварењу заједничких циљева и доставиле их Мешовитом комитету на разматрање.

Члан 3.

О прихватују измена и допуна техничких прописа који су саставни део Споразума о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије одлучује Влада, а о њиховом објављивању стара се орган државне управе у чији делокруг претежно спадају питања која се уређују међународним уговором на основу којег су технички прописи донети.

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

1. Уставни основ за доношење Закона

Уставни основ садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава, где је прописано да Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

2. Разлози за потврђивање међународног споразума и одлуке

Споразум о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије (у даљем тексту: Споразум), сачињен је у Женеви, 17. децембра 2009. године, ступио је на снагу 1. октобра 2010. године, а објављен у "Службеном гласнику РС-Међународни уговори" бр. 06/10)

Основни циљеви Споразума о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије јесу, између остalog, либерализација трговине робом у складу са чланом XXIV Општег споразума о царинама и трговини (ГАТТ 1994), повећање могућности улагања између Страна потписница, стварање окружења које погодује унапређењу трговине услугама, олакшавање међусобне трговине, допринос складном развоју и повећању светске трговине.

Чланом 32. Споразума предвиђено је оснивање Мешовитог комитета између држава ЕФТА и Републике Србије ради надгледања и оцењивања примене овог споразума, праћења могућности додатног уклањања препрека у трговини, контролисања даљег развоја Споразума и разматрања питања која могу да утичу на његово спровођење.

Мешовити комитет је састављен од представника Страна и састаје се на одговарајућем нивоу, по правилу сваке друге године и када је то потребно, ради разматрања важних питања која произистичу из овог споразума и доношења одлука у случајевима предвиђеним Споразумом. Ове одлуке су обавезујуће за све стране уговорнице.

Према члану 32. став 7. Споразума, Мешовити комитет може да одлучи о изменама и допунама анекса и протокола уз овај споразум. У складу са наведеним, на Трећем заседању Мешовитог комитета ЕФТА Србија који је одржан 19.јуна 2018. године у Женеви усвојене су следеће Одлуке:

ОДЛУКА МЕШОВИТОГ КОМИТЕТА ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ БРОЈ 1/2018 О ИЗМЕНИ ПРОТОКОЛА Б УЗ СПОРАЗУМ О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ДЕФИНИЦИЈИ ПОЈМА „ПРОИЗВОДИ СА ПОРЕКЛОМ” И МЕТОДАМА АДМИНИСТРАТИВНЕ САРАДЊЕ

Влада је Закључком 05 Број: 337-4513/2018 од 17.маја о.г. прихватила текст ове Одлуке, која је усвојена на Трећем заседању Мешовитог комитета између држава ЕФТА и Републике Србије 19.јуна о.г.

Одлука је донета како би се примена Споразума о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије, у делу правила о пореклу робе, ускладила са обавезама проистеклим из Регионалне конвенције о пан-евро-медитеранским преференцијалним правилима о пореклу⁷ (у даљем тексту: Конвенција). Анексом наведене одлуке предвиђено је, између осталог, и да уколико су испуњени услови из члана 3. став 5. Прилога I Конвенције (Дефиниција појма „производи са пореклом“ и методе административне сарадње), подразумева да дијагонална кумулација може бити примењена између уговорних страна Конвенције, без обзира да ли је Конвенција на њих применљива или не (члан 4. став 1.).

Циљ Конвенције је замена протокола о пореклу који су на снази између земаља пан-евро-медитеранске зоне јединственим правним актом.

За Републику Србију ово значи обавезу да измени све споразуме о слободној трговини који су повезани са Процесом стабилизације и придрживања, ради доношења у везу са Конвенцијом, што подразумева измене: Споразума о стабилизацији и придрживању, ЦЕФТА 2006, Споразума о слободној трговини са Републиком Турском и Споразума о слободној трговини са државама ЕФТА.

Закључком Владе 05 број: 337-1967/2014 од 7. марта 2014. године („Службени гласник РС”, бр. 28/14) и Закључком Владе 05 број: 018-764/2015 од 31. јануара 2015. године („Службени гласник РС”, бр. 12/15), Република Србија је прихватила измену правила у оквиру споразума ЦЕФТА 2006 и Споразума о стабилизацији и придрживању, а Закључком Владе 05 број: 337-3633/2017 од 20. априла 2017. године и за Споразум о слободној трговини са Републиком Турском („Службени гласник РС”, бр. 40/2017).

Одлуком Мешовитог комитета ЕФТА и Републике Србије број 1/2018 и њеним потврђивањем ће се у целости испунити обавеза замене Протокола о пореклу са свим земљама потписницама ПЕМ Конвенције са којима је Србија закључила споразуме о слободној трговини.

ОДЛУКА МЕШОВИТОГ КОМИТЕТА ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ БРОЈ 2/2018 О ИЗМЕНИ АНЕКСА IV СПОРАЗУМА О СЛОБОДНОЈ ТРГОВИНИ ИЗМЕЂУ ДРЖАВА ЕФТА И РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ О ОЛАКШАВАЊУ ТРГОВИНЕ

Влада је Закључком 05 Број: 337-5287/2018 од 7. јуна о.г. прихватила текст ове Одлуке која је усвојена на Трећем заседању Мешовитог комитета између држава ЕФТА и Републике Србије 19.јуна о.г.

Ревидирани Анекс IV, којим се замењује постојећи Анекс IV, садржи нове одредбе којима су дефинисани појмови активног и пасивног оплемењивања, привременог увоза, казнених одредби, као и захтеви за оверу докумената. Измена овог Анекса је урађена и ради усаглашавања са Споразумом о олакшању трговине Светске трговинске организације који је ступио на снагу у 2017. години.

⁷ Република Србија је ратификовала поменуту конвенцију „Службени гласник РС – Међународни уговори”, број 7/13.

Такође, детаљније су формулисане одредбе у вези са поједностављењима међународних трговинских поступака, и то нарочито по питању:

- i. смањења и поједностављења увозне, извозне и транзитне документације;
- ii. коришћења ефикасних трговинских поступака, у циљу смањења трошкова и непотребних кашњења у трговини, заснованих на међународним стандардима;
- iii. примењивања поступака који обезбеђују претходно електронско достављање и обраду информација пре пристизања робе у циљу убрзања њеног царињења;
- iv. пуштања робе пре испуњења свих услова, уколико увозник обезбеди довољне гаранције;
- v. могућности електронског плаћања дажбина, пореза, такси и дажбина, које наплаћују царина и друге граничне власти;
- vi. третмана кварљиве робе.

3. Објашњење основних института

Чланом 1. Нацрта закона потврђује се Одлука Мешовитог комитета између држава ЕФТА и Републике Србије број 1/2018 о измени Протокола Б уз Споразум о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије о дефиницији појма „производи са пореклом” и методама административне сарадње, усвојена 19. јуна 2018. године и Одлука Мешовитог комитета држава ЕФТА и Републике Србије број 2/2018 о измени Анекса IV Споразума о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије о олакшавању трговине, усвојене 19. јуна 2018. године у оригиналу на енглеском језику.

У члану 2. Нацрта садржани су текстови Одлуке Мешовитог комитета између држава ЕФТА и Републике Србије број 1/2018 о измени Протокола Б уз Споразум о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије о дефиницији појма „производи са пореклом” и методама административне сарадње, усвојене 19. јуна 2018. године и Одлуке Мешовитог комитета држава ЕФТА и Републике Србије број 2/2018 о измени Анекса IV Споразума о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије о олакшавању трговине, усвојене 19. јуна 2018. године, у оригиналу на енглеском језику и у преводу на српски језик.

У члану 3. прописано је да о прихвататању измена и допуна техничких прописа који су саставни део Споразума о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије одлучује Влада, а о њиховом објављивању стара се орган државне управе у чији делокруг претежно спадају питања која се уређују међународним уговором на основу којег су технички прописи донети.

Чланом 4. Нацрта прописан је датум ступања на снагу закона, а то је осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

4. Финансијске обавезе које настају извршавањем међународног споразума и одлуке

Извршавањем Одлуке Мешовитог комитета између држава ЕФТА и Републике Србије број 1/2018 о измени Протокола Б уз Споразум о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије о дефиницији појма „производи са пореклом” и методама административне сарадње не стварају се нове финансијске обавезе за Републику Србију.

Извршавањем Одлуке Мешовитог комитета држава ЕФТА и Републике Србије број 2/2018 о измени Анекса IV Споразума о слободној трговини између држава ЕФТА и Републике Србије о олакшавању трговине не стварају се нове финансијске обавезе за Републику Србију.

5. Процена финансијских средстава потребних за извршавање међународног споразума и одлуке

Имплементација Одлуке број 1/2018 и Одлуке број 2/2018 не изискује додатна финансијска средства.